

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116201128
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:6116201128.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: magicsport s.r.o., Bezručova 1191/3, Trenčín, IČO: 48 242 373 proti žalovanému: ALKONA spol. s r.o., Nám. sv. Mikuláša 21, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 36 483 346 v konaní o vydanie veci takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo, značka: NISSAN, obchodný názov: PATHFINDER, typ vozidla: R51/A/A02, identifikačné číslo motora: YD25, druh karosérie: AC kombi, výrobné číslo karosérie (VIN): VSKJVWR51U0086952, farba: strieborná metalíza svetlá, Ev. č. D rok výroby: 2007, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spol. Getfin, s.r.o., Bezručova 1191/3, Trenčín, IČO: 46 371 265 (s týmto obchodným menom a sídlom vystupoval do 24.1.2019; od 25.1.2019 došlo k zmene obchodného mena na ENOMIL, s.r.o. a sídla na Stavbárska 178/42, 821 07 Bratislava; ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) sa podanou žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica pôvodne voči žalovanému A. C. (ďalej aj „pôvodný žalovaný“) domáhal vydania motorového vozidla Nissan Pathfinder, EVČ: BB XXXEJ (ďalej aj „motorové vozidlo“ alebo „vozidlo“).

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 1.4.2015 uzavrel s dlžníkom D. U. zmluvu o úvere - AutoÚver č. 153584. Za účelom zabezpečenie záväzku žalobcu ako veriteľa strany uzavreli medzi sebou zmluvu o zabezpečovacom prevode práva č. 153584, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo Nissan Pathfinder, EVČ: BB XXXEJ. Dočasným vlastníkom sa stala spol. Getfin, s.r.o. a držiteľom vozidla D. U.. Dlžník sa zaviazal splácať úver v 36 mesačných splátkach po 240,38 eur, uhradil však iba 3 splátky, a to dňa 15.7.2015 jednu splátku a dňa 27.7.2015 dve splátky. Napriek viacerým výzvam ďalšie splátky neuhradil. Dňa 19.10.2015 bola dlžníkovi oznámená predčasná splatnosť úveru z dôvodu nesplácania úveru a výzva na odovzdanie predmetu zabezpečenia - motorového vozidla Nissan Pathfinder. Na osobnej návšteve dňa 23.9.2015 dlžník oznámil, že vozidlo odovzdal už v máji 2015 na základe plnomocenstva na užívanie tretej osobe, S. Q. na dobu neurčitú z dôvodu, že nevládal splácať splátky. P. Q. uviedol, že motorové vozidlo sa mu pokazilo na Čertovici, kontaktoval p. K. J., aby zabezpečil odťah. Vozidlo bolo odtiahnuté A. C. do Starej Ľubovne. P. C. právnenému predchodcovi žalobcu telefonicky oznámil, že motorové vozidlo je pokazené a že vozidlo mu nevydá, kým mu neuhradí náklady na odťah vozidla z Čertovice a za opravu vozidla. Tiež mu odmietol odovzdať kľúče od vozidla. P. C. mu navrhol opravu vozidla, na čo mu bolo telefonicky oznámené, nech vozidlo zatiaľ neopravuje, len nech spočíta náklady na odťah. Dňa 30.9.2015 od p. C. obdržal mail, v ktorom p. C. oznámil výšku za odťah a opravu vo výške 2 111,50 eur. Niekoľkokrát mu p. C. oznámil, že motorové vozidlo nevydá bez uhradenia nákladov na

opravu. Dňa 11.11.2015 vo večerných hodinách na neho podal trestné oznámenie. Právny predchodca žalobcu vyslovil podozrenie, či oprava bola skutočne vykonaná a či p. C. nežiada úhradu za fiktívnu opravu. Žiadal ho preto o vydanie pokazených dielov, na čo právnenému predchodcovi žalobcu oznámil, že ich vyhodil. P. C. k vozidlu nemá žiaden právny vzťah. Žiadal preto žalobe vyhovieť.

3. Právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil listinné dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, a to výzvu na odovzdanie motorového vozidla zo dňa 16.11.2015, doklad o jej doručovaní A. C., splátkový kalendár k zmluve o úvere č. 153584, zmluvu o úvere - AutoÚver č. 153584 zo dňa 1.4.2015, zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 153584 zo dňa 1.4.2015, Všeobecné zmluvné podmienky zmluvy o úvere - AutoÚver podpísané dňa 1.4.2015, fotku splnomocnenia z 26.5.2015 a e-mail z 30.9.201 o výške nákladov na opravu a odťah.

4. Okresný súd Banská Bystrica ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku vydal rozkaz na plnenie sp. zn. 8C/17/2016 zo dňa 18.2.2016, ktorým žalobe vyhovel a zaviazal pôvodného žalovaného vydať motorové vozidlo právnenému predchodcovi žalobcu.

5. Proti tomuto rozkazu na plnenie podal právny zástupca pôvodného žalovaného odpor, v ktorom v prvom rade namietol miestnu príslušnosť súdu a požiadal, aby vec bola postúpená miestne príslušnému súdu, a to Okresnému súdu Stará Ľubovňa. Ďalej poprel, že by nejaké motorové vozidlo zadržoval, preto v tomto spore nie je pasívne legitimovaný. O veci síce má vedomosť, ale určite niet dôvodu, pre ktorý by mal plniť on osobne. Tvrdenia právneho predchodcu žalobcu sú podľa neho lživé.

6. Na základe vznesenej námietky Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Stará Ľubovňa. Po rozhodnutí o vylúčení časti sudcov Okresného súdu Stará Ľubovňa bola vec pridelená náhodným výberom konajúcejmu sudcovi, voči ktorému strany nevzniesli námietka.

7. Pôvodný žalovaný na výzvu súdu uviedol bližšie dôvody, pre ktoré so žalobou nesúhlasí. Okrem argumentov a námietok vznesených v odpore uviedol, že sporné motorové vozidlo je zákonne a oprávnené zadržované spoločnosťou ALKONA spol. s r.o., Nám. sv. Mikuláša 21, Stará Ľubovňa z dôvodu nezaplatenia splatnej pohľadávky za jeho odtiahnutie a opravu, ktorú táto spoločnosť vykonala v súlade s právom a v dobrej viere. Každopádne ešte počas opravy prevádzku navštívila poverená osoba právneho predchodcu žalobcu, ktorá vozidlo obhliadla, fotograficky zdokumentovala, ale táto neuviedla nič iné, a už vôbec nie, že by sa v oprave nemalo pokračovať. Po vykonaní opravy a potom, čo sa pohľadávka za opravu stala splatnou, sa zrazu právny predchodca žalobcu začal domáhať vydania motorového vozidla, avšak bez úhrady za odťah a opravu vozidla. Servis však bez úhrady za opravu vozidlo odmietol vydať. Vydania vozidla sa právny predchodca žalobcu domáhal aj cez políciu, ktorá jeho oznámenie odložila s tým, že ide o súkromnoprávny spor. Právny predchodca žalobcu postupuje v úmysle bezdôvodne sa obohatiť, v rozpore nielen s Trestným poriadkom, ale aj ustanovením § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka. S poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a čl. 5 Civilného sporového poriadku (ďalej aj C.s.p.) považoval postup právneho predchodcu žalobcu za zjavné zneužitie práva, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu. Ďalej predostrel výklad pojmu dobré mravy, pričom konanie právneho predchodcu žalobcu považoval za nemorálne a v rozpore s poctivým obchodným stykom. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

8. Na preukázanie svojich tvrdení predložil faktúru č. č. 16002 zo dňa 28.1.2016 vystavenú spoločnosťou ALKONA spol. s r.o. a ďalej navrhol vyžiadať z polície spis o podaní právneho predchodcu žalobcu, ktorým sa domáhal vydania vozidla cez políciu a vypočúť splnomocneného užívateľa motorového vozidla (na predbežnom prejedaní sporu upresnil, že ide o p. Q.) a zodpovednú osobu obchodnej spoločnosti vykonávajúcej opravu, či samotného opravára (na predbežnom prejedaní sporu upresnil, že ide o p. I.).

9. Právny predchodca žalobcu vo svojom vyjadrení k vyjadreniu pôvodného žalovaného zopakoval tvrdenia zo žaloby ohľadne uzavretia úverovej zmluvy, jej nesplácania dlžníkom, postupu, ako zistil, kde sa vozidlo nachádza, priebehu komunikácie s pôvodným žalovaným a pochybností, či skutočne došlo k oprave vozidla. Okrem toho uviedol, že dňa 29.1.2016 mu bola poštou doručená faktúra za opravu vozidla vo výške 1 834,593 eur, ktorú ihneď vrátil dodávateľovi. Keďže vozidlo mu doposiaľ nebolo vydané, mal za to, že ako dočasný vlastník má právo na vrátenie veci, ktorú pôvodný žalovaný neoprávnené zadržáva. K argumentu, že veriteľ zabezpečil svoju pohľadávku zádržným právom uviedol, že nie je dlžníkom spoločnosti ALKONA spol. s r.o., ani iných osôb vystupujúcich v tomto spore. Preto

veriteľ nemôže k danej veci uplatňovať zádržné právo. Neobjednal si žiadnu službu, ak má spol. ALKONA pohľadávku voči iným osobám za odťah a následnú opravu vozidla, škodu si má vymáhať od nich. Zadržovanie vozidla, ktoré iný získal do dispozičnej moci, je svojvoľným konaním v zmysle § 151 ods. 1 OZ, ak táto osoba vedela, že odtiahnutie vozidla bolo v rozpore so zákonom. Následné podmieňovanie vydania vozidla zaplatením ceny za odtiahnutie je zneužívaním tiesne iného. K svojmu vyjadreniu pripojil listinu označenú ako „vrátenie faktúr“ zo dňa 5.2.2016 a doklad o jej doručovaní spol. ALKONA, spol. s r.o. a navrhol vypočuť svedka D.a U.a (na pojednávaní dňa 12.9.2018 uviedol, že netrvá na tomto výsluchu).

10. Pôvodný žalovaný sa k replike právneho predchodcu žalobcu na výzvu súdu nevyjadril, vyjadril sa až v deň predbežného prejednanie sporu, ktoré bolo vo veci vytýčené. Zástupca právneho predchodcu žalobcu na predbežnom prejednaní sporu navrhol pripustenie ďalšieho žalovaného do konania, a to spol. ALKONA spol. s.r.o., Nám. sv. Mikuláša 21, Stará Ľubovňa s poukazom na to, že ani nevedia, s kým majú konať, keďže si žiadnu opravu neobjednávali. Z opatrnosti trval na podanej žalobe voči pôvodnému žalovanému. Zástupca právneho predchodcu žalobcu ďalej spresnil postupnosť komunikácie s pôvodným žalovaným s tým, že zamestnanec právneho predchodcu žalobcu, p. J., bol na ohliadke vozidla dňa 23.9.2015, ktorý žiadal od pôvodného žalovaného predbežnú kalkuláciu nákladov na opravu vozidla. Následne obdržal právny predchodca žalobcu od p. C. dňa 30.9.2015 mail, ktorý už bol pripojený k žalobe, ktorým bola účtovaná celá suma opravy. P. C., resp. spol. ALKONA, spol. s r.o. potom bola telefonicky alebo e-mailom kontaktovaná, nech opravu nerealizujú, pričom právnenému predchodcovi žalobcu bolo oznámené, že oprava je už zrealizovaná a vozidlo bude vydané až po uhradení opravy. Poukázal na to, že dňa 16.11.2015 žiadali p. C. o vydanie vozidla, pričom v tom čase ešte oprava nebola dokončená, čo uviedol aj p. C. v trestnom konaní a s poukazom aj na faktúru, ktorá bola následne predložená právnenému predchodcovi žalobcu.

11. Pôvodný žalovaný na predbežnom prejednaní sporu uviedol, že motorové vozidlo odtiahol na podnet p. J., ktorý mu volal, či nevie zabezpečiť odťah vozidla. Potvrdil, že p. J. bol motorové vozidlo obzrieť zhruba v čase tvrdenom zástupcom právneho predchodcu žalobcu, vozidlo si odfotil, ale vôbec sa neopýtal na rozsah opravy alebo náklady, pričom videl, že vozidlo už malo demontovanú hlavu a sám pôvodný žalovaný mu hovoril, že hlava bola poslaná na opravu. Poukázal aj na pokus právneho predchodcu žalobcu o vydanie vozidla cez políciu. Opravu si objednal buď p. J. alebo p. Q.. Uviedol, že ešte koncom roka 2015 ho kontaktoval p. J., či nechce motorové vozidlo odkúpiť. Ponúkol právnenému predchodcovi nejakú cenu, ktorá sa mu ale zdala nízka. V ďalšom priebehu predbežného prejednanie sporu uviedol, že p. J. po ohliadke vozidla nehovoril nič, že by sa oprava nemala robiť, akurát sa opýtal, koľko zhruba bude tá oprava stáť a následne ho kontaktovať aj s tým, či by sa oprava nemohla urobiť bez DPH. Na otázku zástupcu právneho predchodcu žalobcu uviedol, že keďže p. J. pozná, neriešil otázku, kto opravu zaplatí, jednoducho auto odtiahol a začal ho opravovať. Poprel, že by ho po ohliadke motorového vozidla p. J. om niekto kontaktoval ohľadne toho, že by sa oprava nemala robiť, ani aby sa nepokračovalo k oprave. Ďalej pôvodný žalovaný uviedol, že hlava valcov bola dokončená v novembri 2015, mohlo sa stať, že ostatné veci sa dorobili postupne a mohlo to byť teoreticky dokončené až v januári 2016. Zástupca pôvodného žalovaného na predbežnom prejednaní sporu poukázal na dobrú vieru žalovaného, ktorý vozidlo prevzal od p. Q. ako od osoby, ktorá bola oprávnená vozidlo užívať a na základe jeho pokynu začal opravu vykonávať. Zástupca právneho predchodcu žalobcu navrhol vypočuť ako svedka p. J.a.

12. Súd uznesením sp. zn. 5C/40/2016 zo dňa 5.9.2018 pripustil do konania na strane žalovaného ďalší subjekt, a to spol. ALKONA spol. s.r.o., Nám. sv. Mikuláša 21, Stará Ľubovňa.

13. Na pojednávaní dňa 12.9.2018 A. C. ako pôvodný žalovaný (po pripustení ďalšieho žalovaného vystupoval ako žalovaný v 1. rade) a zároveň ako konateľ a jediný spoločník spol. ALKONA spol. s.r.o. (po pripustení ďalšieho žalovaného ako žalovaný v 2. rade) súhlasil so skrátením lehoty na prípravu pojednávania. Zástupca žalobcu, ako aj obaja žalovaní trvali na uvedenom pojednávaní na svojich tvrdeniach. Svedok J., ktorý bol na pojednávaní vypočutý, popísal celý priebeh zisťovania, kde sa vozidlo nachádza, priebeh komunikácie s p. C., vyjadril sa k tomu, na čo mal oprávnenie pri ohliadke vozidla (odobratie vozidla), ako aj k oprávneniu obchodných zástupcov. Zástupca právneho predchodcu žalobcu zároveň pred koncom pojednávania vzal žalobu späť voči A. C.. Menovaný so zastavením konania súhlasil, pričom ako konateľ a spoločník spol. ALKONA, spol. s r.o. vzniesol pred skončením konania vzájomnú žalobu.

14. Uznesením sp. zn. 5C/40/2016 zo dňa 25.9.2018 súd zastavil konanie voči žalovanému v 1. rade A. C. a priznal mu nárok na náhradu trov konania voči právnomu predchodcovi žalobcu, spoločnosti Getfin, s.r.o. S týmto uznesením súd doručil žalovanému v 2. rade, t.j. spoločnosti ALKONA spol. s r.o. (po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania voči žalovanému v 1. rade už len „žalovaný“), žalobu a jej prílohy, všetky vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu a pôvodného žalovaného, výzvu, aby sa k nim vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a takisto mu súd doručil poučenia o jeho procesných právach a povinnostiach. Tieto listiny boli žalovanému (spol. ALKONA spol. s r.o.) doručené dňa 19.10.2018, v určenej lehote však na nich žiadnym spôsobom nereagoval. Súd preto nariadil pojednávanie na deň 30.1.2019.

15. Dňa 30.1.2019 o 6:04 hod. zaslal právny zástupca žalovaného súdu mail, ktorým žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa ho nemôže zúčastniť zo zdravotných dôvodov, pretože dňa 24.1.2019 začal kašľať, mal zvýšenú teplotu a celkovo je malátny. Lekár mu zistil akútny zápal dýchacích ciest, ktorý pri neliečení môže prepuknúť do zápalu pľúc a pre infekčný charakter ochorenia mu zakázal cestovať a ponechal ho ako práceneschopného. Ďalej uviedol, že predpokladal, že do pojednávania sa jeho stav zlepší a bude sa môcť pojednávania zúčastniť. Po lekárskej kontrole dňa 29.3.2019 nie je absolútne schopný zúčastniť sa pojednávania. K svojmu ospravedlneniu pripojil lekársku správu, z ktorej vyplýva, že pre závažnú poruchu srdcového rytmu je práceneschopný už od 1.7.2016 a jeho aktuálny zdravotný stav je komplikovaný akútnym infekčným ochorením dýchacích ciest. Právnomu zástupcovi bol e-mailom dňa 30.1.2019 oznámené, že pojednávanie sa uskutoční, keďže v tom čase súd nemal vedomosť o tom, že by mal splnomocnenie na zastupovanie žalovaného.

16. Pojednávania dňa 30.1.2019 sa zúčastnil zástupca právneho predchodcu žalobcu a konateľ žalovaného, ktorý sa vyjadril, že by bol radšej, keby jeho právny zástupca bol prítomný na pojednávaní. Zároveň krátkou cestou predložil súdu vyjadrenie žalovaného podané osobne dňa 30.1.2019 (teda krátko pred pojednávaním) a plnú moc pre svojho právneho zástupcu. Toto vyjadrenie bolo krátkou cestou doručené právnomu predchodcovi žalobcu. V tomto vyjadrení okrem námietky nedostatku pasívnej legitímácie zopakoval vyjadrenie pôvodného žalovaného. Zároveň bol konateľ žalovaného poučený o náležitostiach a forme vzájomnej žaloby a vyzvaný na doplnenie vzájomnej žaloby s poučením o následkoch jej nedoplnenia. (keďže tieto náležitosti neboli doplnené a vzájomná žaloba nebola podaná aj písomne, súd vzájomnú žalobu na pojednávaní dňa 13.3.2019 odmietol). Takisto bol konateľ žalovaného poučený, že na podobné žiadosti o odročenie pojednávania, ako tomu bolo pred týmto pojednávaním, súd nebude prihliadať.

17. Pred pojednávaním odročeným na 13.3.2019 bol súdu doručený návrh spol. Getfin, s.r.o. na zmenu na strane žalobcu, ktorým táto spoločnosť žiadala pripustiť zmenu na strane žalobcu, a to spol. magicsport, s.r.o., Bezručova 1191/3, Trenčín, IČO: 48 242 373 (ďalej len „žalobca“) z dôvodu postúpenia pohľadávky. K návrhu bola pripojená zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.6.2018. Súd uznesením sp. zn. 5C/40/2016 zo dňa 25.2.2019 pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle návrhu.

18. Žalobca podaním doručeným súdu e-mailom dňa 11.3.2019 a doplneným dňa 12.3.2019 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní dňa 13.3.2019, pričom súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím aj v jeho neprítomnosti. Zároveň sa vyjadril k veci samej a zhrnul vykonané dokazovanie, pričom na žalobe trval. Poukázal na to, že nemal so žalovaným žiaden právny vzťah, neobjednal si u neho žiadnu opravu, pričom poukázal aj na rozpory v časovej následnosti, keď dňa 23.9.2015 žalovaný uviedol, že oprava bude trvať dlhší čas, ale už dňa 30.9.2015 vyčíslil opravu, pričom z dôkazov je zrejmé, že najskôr bola oprava vykonaná (ak vôbec bola) v novembri 2015.

19. Dňa 13.3.2019 o 4:52 hod. zaslal právny zástupca žalovaného súdu mail, ktorým žiadal o odročenie pojednávania, pretože sa ešte nevyliečil z akútneho infekčného ochorenia dýchacích ciest, stále je práceneschopný. O prekážke v účasti na pojednávaní sa dozvedel dňa 22.2.2019, ale predpokladal, že do pojednávania sa jeho stav zlepší a bude sa môcť pojednávania zúčastniť. Jeho zdravotný stav sa však nezlepšil a lekár mu neodporučil účasť na pojednávaní. Nie je absolútne schopný zúčastniť sa pojednávania. K svojmu ospravedlneniu pripojil lekársku správu zo dňa 22.2.2019 a doklad o práceneschopnosti trvajúcej od 1.7.2016. Právnomu zástupcovi bol e-mailom dňa 13.3.2019 oznámené, že pojednávanie sa uskutoční, pretože ním udávaný dôvod nepovažuje súd za dôležitý.

20. Pojednávania dňa 13.3.2019 sa zúčastnil iba konateľ žalovaného. Súd vzhľadom na ospravedlnenie žalobcu a právneho zástupcu žalovaného prejednal vec aj v ich neprítomnosti. Vo vzťahu k ospravedlneniu právneho zástupcu žalovaného a jeho žiadosti o odročenie pojednávania je potrebné uviesť, že pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 183 ods. 1 C.s.p.), pričom od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom (§ 183 ods. 2 C.s.p.). Ako vyplýva z vyššie uvedeného, právny zástupca žalovaného je práceneschopný od 1.7.2016. O dôvodoch, ktoré mu bránili zúčastniť sa posledných dvoch pojednávanií, sa dozvedel v takom časovom predstihu, že mal možnosť zabezpečiť si náhradu za seba (porovnaj aj povinnosť advokáta podľa § 17 ods. 1 zákona o advokácii v prípade prekážky vo výkone advokácie urobiť neodkladné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta), teda nešlo o dôvody, ktoré by nastali krátko pred pojednávaním. Prihliadnuc pritom na dobu, od kedy je právny zástupca žalovaného práceneschopný, je nepochybne dôvodné žiadať od neho, aby sa dal v obdobných prípadoch zastúpiť iným advokátom, najmä ak dĺžka sporu je podobná ako v tomto prípade, čo má vplyv aj na právo žalobcu, aby vec bola rozhodnutá v primeranej lehote. Navyše žiadal pojednávanie odročiť v čase, kedy bolo už vykonané všetko dokazovanie a strany nenavrhovali ďalšie dôkazy. Postup právneho zástupcu žalovaného, keď sa bezdôvodne spoliehal na zlepšenie zdravotného stavu (2 krát, aj keď jeho práceneschopnosť trvá už takmer 2 a trištvrte roka, pričom na zlepšenie zdravotného stavu sa bezdôvodne spoliehal aj v 2. prípade, aj keď raz už z tohto dôvodu pojednávanie bolo odročené) súd nepovažuje za postup, ktorým by naplňal povinnosti advokáta upravené v § 18 ods. 2 zákona o advokácii. Navyše nemožno prehliadať, že pri prvom ospravedlnení súd pojednávanie odročil, pričom konateľ žalovaného bol poučený, že na podobné ospravedlnenia do budúcnosti nebude súd prihliadať. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností, ako aj po zohľadnení spôsobu ospravedlnení právneho zástupcu žalovaného, keď tieto zaslal súdu mailom ráno pred pojednávaním, aj keď o dôvode, pre ktorý žiadal pojednávanie odročiť, vedel v dostatočnom časovom predstihu, čo možno hodnotiť ako snahu o predlžovanie sporu (podobne ako doručovanie vyjadrení zo strany žalovaného v deň pojednávania krátko pred samotným pojednávaním, čo tiež zrejme bolo konzultované s právnym zástupcom žalovaného), súd dôvod na odročenie pojednávania nepovažoval za dôležitý a vec prejednal aj bez právneho zástupcu žalovaného.

21. Konateľovi žalovaného bolo krátkou cestou doručené vyjadrenie žalobcu a bol oboznámený s podaním jeho právneho zástupcu. Konateľ žalovaného na pojednávaní dňa 13.3.2019 uviedol, že má za to, že motorové vozidlo zadržiava oprávnené, pretože osoba, ktorá si objednala opravu, mala uzavretú zmluvu so žalobcom. Poukázal tiež na to, že k výpovedi zmluvy medzi žalobcom a osobou, ktorá s ním mala vzťah, došlo až po tom, čo sa začalo vozidlo opravovať. Ďalej sa vyjadril k tomu, že nerozumie, prečo mu p. J. rovno nepovedal, aby v oprave nepokračoval, zaplatili by mu iba opravu hlavy motora a vec by bola vyriešená. Návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

22. Súd prvej inštancie pojednávania dňa 13.3.2019 odročil na 12.4.2019 za účelom vyhlásenia rozsudku, ktorý tohto dňa aj vyhlásil a ktorým žalobe vyhovel, zaviazal žalovaného vydať žalobcovi motorové vozidlo a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že nemal preukázané, že by medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným existovala nejaká dohoda o oprave motorového vozidla a že by v čase, kedy sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania motorového vozidla, existovala splatná pohľadávka žalovaného voči právnemu predchodcovi žalobcu, teda že žalovaný nemohol v tom čase využiť zádržné právo.

23. Proti tomuto rozsudku podal obsahovo rozsiahle odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom namietol jednak to, že bol odňatý zákonnému sudcovi vzhľadom na postup pri rozhodovaní o vylúčení sudcov Okresného súdu Stará Ľubovňa, ako aj neúplne zistený skutkový stav v dôsledku nevykonaných dôkazov, nesprávnosť zisteného skutkového stavu, ako aj nesprávne právne posúdenie veci.

24. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 12Co/103/2019-243 zo dňa 25.2.2020 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie akceptujúc námietku žalovaného ohľadne nesprávnosti postupu pri vylúčení jednotlivých sudcov Okresného súdu Stará Ľubovňa, čím bolo porušené právo žalobcu na zákonného sudcu. Zároveň uložil súdu prvej inštancie

znova prideliť vec pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov a vo veci znova rozhodnúť. K ostatným námietkam žalovaného nezaujal odvolací súd žiadne stanovisko.

25. Po vrátení veci bolo toto uznesenie odvolacieho súdu doručené žalobcovi a právneho zástupcovi žalovaného. Zároveň bola vec v zmysle pokynu odvolacieho súdu znova pridelená na rozhodnutie technickými prostriedkami náhodným výberom.

26. Po uvedených úkonoch bol vo veci vytýčený termín pojednávania, ktoré sa po odročovaní v dôsledku opatrení prijatých v súvislosti so zamedzením šírenia nákazlivej choroby Covid 19 uskutočnilo dňa 16.6.2021. Žiadna zo strán sporu sa od doručenia odvolacieho súdu (žalobcovi bolo toto uznesenie doručené dňa 2.5.2020 a právneho zástupcovi žalovaného dňa 26.4.2020) k veci nevyjadrila, ani nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy.

27. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím veci aj v jeho neprítomnosti. Právny zástupca emailom odoslaným v deň pojednávania o 9:47 hod. (pojednávanie vytýčené na 10:15 hod.) ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu vyhlásenia konkurzu na žalovaného, v dôsledku čoho mu zanikla plná moc a nepodarilo sa mu deň pred pojednávaním skontaktovať sa so správcom konkurznej podstaty. Takisto poukázal na prerušenie všetkých konaní po vyhlásení konkurzu. Z opatrnosti, aby práva jeho klienta neutrpeli, však trval na všetkých námietkach vznesených v odvolaní.

28. Konateľ žalovaného na pojednávaní dňa 16.6.2021 poukázal na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť žalovaného s tým, že žiadal pojednávanie odročiť. K veci sa nevyjadril, pretože žiadal prítomnosť svojho advokáta, s ktorým nerozprával, keďže nebolo kedy.

29. Z Obchodného vestníka súd mal preukázané, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1K/20/2020 zo dňa 17.5.2021, ktoré bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 25.5.2021, bol na spoločnosť ALKONA spol. s r.o., Nám. sv. Mikuláša 20/A, Stará Ľubovňa, IČO: 36 843 346 (teda na žalovaného) vyhlásený konkurz. Právny zástupca žalobcu, ako aj konateľ žalovaného navrhovali z tohto dôvodu pojednávanie odročiť. Je pravdou, že v zmysle § 47 ods. 1 prvá veta zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii sa vyhlásením konkurzu prerušujú všetky súdne a iné konania, avšak uvedené platí za podmienky, ak ide o konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Čo sa považuje majetkom podliehajúcim konkurzu upravuje § 67 zák. č. 7/2005 Z.z. V danom prípade je predmetom sporu vydanie veci, ktorá evidentne nepatrí žalovanému (čo nie je sporné), teda nie je jeho majetkom. Takisto nejde ani majetok, ktorým by bol zabezpečený záväzok žalovaného, keďže v danom prípade sa nepriamo rieši pohľadávka žalovaného (teda nie jeho záväzok). Za tohto stavu, prihladiac na predmet sporu, súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k prerušeniu súdneho konania, pretože nejde o konanie, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.

30. Plná moc právneho zástupcu žalovaného v zmysle § 52 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. vyhlásením konkurzu zanikla, súd však v zmysle tohto ustanovenia prihladal na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného doručeného tesne pred pojednávaním a zaoberal sa aj námietkami vznesenými v odvolaní žalovaného.

31. K návrhu žalovaného na odročenie pojednávania v dôsledku toho, že tu nemá právneho zástupcu, súd poznamenáva, že neúčast' jeho právneho zástupcu súd nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 C.s.p., pretože jednak jeho plná moc zanikla vyhlásením konkurzu, jednak konateľ žalovaného bol prítomný na pojednávaní, teda mal možnosť sa ešte vyjadriť k tomu, čo považoval za potrebné, jednak vzhľadom na deň zverejnenia vyhlásenia konkurzu mal žalovaný, ako aj jeho právny zástupca, dostatok času komunikovať so správcom konkurznej podstaty za účelom udelenia prípadnej plnej moci právneho zástupcovi žalovaného. Takisto súd prihladol na skutočnosť, že od doručenia uznesenia odvolacieho súdu do pojednávania dňa 16.6.2021 uplynul viac ako rok (vzhľadom na opatrenia v súvislosti s chorobou Covid 19), pričom žiadna strana nenavrholala žiadne ďalšie dôkazy, ani sa k veci nevyjadrila, teda súd ani žiadne ďalšie dokazovanie nevykonával. Podanie právneho zástupcu žalovaného odoslané mailom ani nie pol hodiny pred pojednávaním a kontaktovanie správcu konkurznej podstaty až na poslednú chvíľu zapadá do rámca jeho predošlých postupov, kedy zasielal ospravedlnenia v deň pojednávania kvôli jeho zdravotnému stavu, o ktorom vedel už minimálne 1-2 týždne predtým (pričom v tom čase bol už cca 2 a trištvrté roka práceneschopný), čo len nasvedčuje

tomu, že cieľom žalovaného a jeho právneho zástupcu je najmä naťahovať čas, resp. v prípade rozhodnutia bez právneho zástupcu žalovaného vytykať následne uvedený postup súdu (ako to urobil v podanom odvolaní). Do tohto kontextu zapadá aj vyjadrenie konateľa žalovaného, že so svojim právnym zástupcom nerozprával, aj keď o pojednávaní vedeli s dostatočným predstihom a už vyše roka vedeli o rozhodnutí odvolacieho súdu. Spoliehanie sa na prerušenie konania nie je dôvodom na odročenie pojednávania. Takýmto štýlom by súd nemohol rozhodnúť ešte dosť dlhý čas. Tu je potrebné poukázať aj na právo žalobcu, aby vec bola rozhodnutá v primeranej lehote. Vzhľadom vyššie uvedené skutočnosti, na dĺžku sporu a nezistenie dôvodov na prerušenie konania, ako aj vzhľadom na to, že žalovaný mal v priebehu doterajšieho priebehu konania dostatočný časový priestor na vyjadrenia a navrhovanie dôkazov, súd neakceptoval žiadosť žalovaného a jeho právneho zástupcu na odročenie pojednávania a vec prejednal a vo veci rozhodol len za účasti konateľa žalovaného (oprávnenie správcu nakladať s majetkom úpadcu sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, preto vzhľadom na predmet sporu súd konal na tomto pojednávaní priamo so žalovaným).

32. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu v priebehu konania, vykonal dokazovanie listinami doručenými stranami konania ako sú uvedené vyššie (bod 3, 8, 9 a 17 tohto odôvodnenia), výsluchom svedka Martina J.a a vyžiadaným vyšetrovacím spisom Obvodného oddelenia PZ v Starej Ľubovni sp. zn. ORP-21/SL-SL-2016 a zistil tento skutkový stav:

33. Dňa 1.4.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu, spol. Getfin, s.r.o. s dlžníkom D. U. zmluvu o úvere - AutoÚver č. 153584. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu uvedenému dlžníkovi úver na financovanie časti kúpnej ceny motorového vozidla Nissan Pathfinder, EVČ: BB XXXEJ, VIN: C vo výške 5 825 eur, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach po 240,38 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 1.5.2015 a poslednej splátky dňa 1.4.2018. Za účelom zabezpečenia záväzku právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa uzavreli rovnaké strany medzi sebou dňa 1.4.2015 aj zmluvu o zabezpečovacom prevode práva č. 153584, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo, na ktoré financovanie bol úver poskytnutý. Dočasným vlastníkom tohto vozidla sa na základe tejto zmluvy stala spol. Getfin, s.r.o. a držiteľom vozidla D. U.. V úverovej zmluve si strany dohodli, že vzťahy výslovne neupravené sa spravujú Všeobecnými zmluvnými podmienkami zmluvy o úveru - AutoÚver, zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom a že motorové vozidlo bude vo vlastníctve veriteľa do riadneho skončenia úverovej zmluvy. Z tvrdení právneho predchodcu žalobcu, ktoré neboli popreté vyplýva, dlžník uhradil iba 3 splátky, a to dňa 15.7.2015 jednu splátku a dňa 27.7.2015 dve splátky. Z výsluchu W. S. a D.a U.a v trestnom konaní vedenom na základe oznámenie p. J.a vyplýva, že peniaze na splátky vozidla dával p. U.ovi W. S., ktorý uhradil aj akontáciu za motorové vozidlo a ktorý ho aj reálne užíval. Ďalšie splátky dlžník neuhradil. Podľa tvrdení právneho predchodcu žalobcu, ktoré neboli popreté vyplýva, že dňa 19.10.2015 bola dlžníkovi oznámená predčasná splatnosť úveru z dôvodu nesplácania úveru a výzva na odovzdanie predmetu zabezpečenia - motorového vozidla Nissan Pathfinder. Zo splnomocnenia zo dňa 26.5.2015 podpísané B. U. mal súd preukázané, že motorové vozidlo bolo odovzdané do užívania S. Q. na dobu neurčitú. Podľa tvrdení právneho predchodcu žalobcu v žalobe, táto skutočnosť bola oznámená zástupcovi právneho predchodcu žalobcu na osobnej návšteve dňa 23.9.2015 p. U.a. Z výpovedí K. J. a S. Q. v trestnom konaní vedenom na základe oznámenie p. J.a vyplýva, že S. Q. sa na motorovom vozidle pri ceste do Tatranskej Štrby začala tratiť voda a prehrievať motor. Motor sa opakovane prehrieva, aj keď do chladiča dolial vodu, preto musel odstaviť vozidlo na Čertovici. Motorové vozidlo bol p. Q. obzrieť s K. J.om, ktorému ponúkol pokračovanie v leasingu W. S.. W. S. v tom čase vystupoval v mene spoločnosti BECA FIT CARS, s.r.o. ako obchodný zástupca spol. UNILEASING s.r.o., v ktorej bol rovnaký konateľ ako v spol. Getfin s.r.o. K. J. následne volal spoločníkovi v jednej spoločnosti, A. C., či by dokázal zabezpečiť odťah motorového vozidla. A. C. motorové vozidlo odtiahol do Štrby, kde ho odstavil. Po nejakom čase A.a C. oslovil K. J. s tým, či by mohol uvedené motorové vozidlo opraviť, pretože je na motore väčší problém. A. C. preto vozidlo odtiahol do Starej Ľubovne a začal s opravou. Podľa tvrdení p. C. vo výpovedí pred políciou a v súdnom konaní, na motorovom vozidle sa vykonala demontáž a montáž hlavy valcov, výmena rozvodov, výmena oleja a ďalšie práce podľa faktúry č. 16002. Demontáž a montáž hlavy valcov, čerpadla chladenia, termostatu a výmenu oleja zabezpečovala pre spol. ALKONA, s.r.o. spoločnosť FOREVER, s.r.o., za ktorú konal p. I.. Tieto úkony podľa vyjadrenia p. I. vo vyšetrovacom spise vykonal niekedy v októbri 2015 na požiadanie p. A.a C., ktorý vystupuje v mene spol. ALKONA, spol. s r.o. Pri diagnostike vozidla boli zistené viaceré poruchy, a to chybná hlava valcov, vodné čerpadlo, termostat, preto sa demontovali tieto súčasti motora. Pán C. si hlavu motora zobral na opravu a po jej oprave hlavu motora doniesol spolu s vozidlom do spol. FOREVER, s.r.o. Vozidlo bolo podľa tvrdení p. I. opravené niekedy koncom roka 2015.

Faktúra za tieto práce bola vystavená dňa 25.1.2016. Z výsluchu K. J. a súd zistil, že dňa 23.9.2015 navštívil p. C. K. J., ktorý pre právneho predchodcu žalobcu vykonával vymáhanie pohľadávok, ktorý mal za úlohu zabezpečiť odobratie vozidla a jeho odtiahnutie do sídla právneho predchodcu žalobcu. P. J. žiadal od A. a C. kľúče od vozidla a technický preukaz. A. C. mu odmietol vydať motorové vozidlo, technický preukaz a kľúče od vozidla argumentujúc začatou opravou vozidla a potrebou uhradiť doposiaľ vzniknuté náklady opravy a odťahu. Umožnil však p. J.ovi obhliadku vozidla, ako aj urobenie fotografií stavu motorového vozidla. K. J. požiadal p. C., aby vozidlo nikomu, okrem spol. Getfin, s.r.o., nevydával a aby vyčíslil výšku nákladov za odťah a opravu. Zároveň menovaní komunikovali aj ohľadne možnosti odkúpenia vozidla pánom C.. Dňa 30.9.2015 bol právnemu predchodcovi žalobcu doručený mail od p. C., v ktorom mu oznámil výšku za odťah a opravu, a to za opravu 2 071,30 eur a za odťah z Čertovice do Starej Ľubovne 240,20 eur, čo preukazuje uvedený email. Zároveň p. C. v tomto emaille ponúkol právnemu predchodcovi odkúpenie motorového vozidla za 2 500 eur, čo právny predchodca žalobcu neprijal. Dňa 11.11.2015 p. J. podal na p. C. trestné oznámenie. Oprava hlavy podľa vyjadrení p. C. bola dokončená až v novembri 2015 a celková oprava bola dokončená až v januári 2016. Faktúra za vykonané práce a použitý materiál č. 16002 bola vystavená dňa 28.1.2016 na sumu 2 201,51 eur, ktorá okrem prác a materiálu zahŕňala aj odťah vozidla z Čertovice do Starej Ľubovne vo výške 122 eur bez DPH, t.j. 146,40 eur s DPH. Túto faktúru zaslal žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu, ktorý mu ju vrátil. Tieto skutočnosti, okrem toho, či oprava bola skutočne potrebná a vykonaná, ani neboli medzi stranami sporné.

34. Na prvom pojednávaní v tom čase ešte splnomocnenec pôvodného žalovaného (následne právny zástupca súčasného žalovaného) netrval na výsluchu p. Q. a p. I., ktorých pôvodný žalovaný navrhoval vypočuť, a to vzhľadom na ich výpovede vo vyšetrovacom spise od polície. Súd preto ich výsluch neuskutočnil. Podobne súd neuskutočnil výsluch svedka D. a U. a, na ktorom netrval zástupca právneho predchodcu žalobcu. Splnomocnenec pôvodného žalovaného navrhol na pojednávaní dňa 12.9.2018 vyžiadať aj príkazné zmluvy pre p. S. a p. J. a, zistiť, či bol pán S. trestne stíhaný a zároveň navrhol výsluch p. S.. Uvedené dôkazy navrhol vykonať za účelom preukázania, či bol daný súhlas majiteľom vozidla, resp. nejakým jeho zástupcom na opravu motorového vozidla, a to vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplynuli z trestného spisu, v ktorom p. S. tvrdil, že p. J. vedel o všetkých úkonoch s vozidlom.

35. Súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania zamietol, pretože skutočnosti, ktoré chcel splnomocnenec pôvodného žalovaného týmito dôkazmi zistiť, buď vyplývajú z už vykonaných dôkazov alebo tieto nie sú pre rozhodnutie vo veci podstatné. Súd pritom vychádzal z toho, že zmluva o obchodnom zastúpení medzi spol. UNILEASING s.r.o. a spol. BECA FIT CARS, s.r.o., v mene ktorej konal W. S., bola súčasťou vyšetrovacieho spisu a táto bola čítaná na pojednávaní ako dôkaz, teda vyžiadanie príkaznej zmluvy pre p. S. nepovažoval súd za potrebné. Z tejto zmluvy, ako aj zo zmluvy o úvere, zo zmluvy zabezpečovacom prevode práva a Všeobecných zmluvných podmienok vyplýva, aké práva a povinnosti mali zmluvné strany. V tomto smere dokazovanie skutočnosti, či p. S. bol trestne stíhaný je vo vzťahu k tomuto konaniu absolútne bez významu. Výsluch p. S., ktorým sa mala overiť skutočnosť, či p. J. vedel o plánovanom prenechaní vozidla inej osobe, ktorá mala záujem prevziať leasing, súd nevykonal, pretože súd prečítal výpoveď p. S. z vyšetrovacieho spisu, preto jeho výsluch považoval za nadbytočný, pričom ako už bolo uvedené, skutočnosti, ktoré sa týmto výsluchom mali preukázať, vyplývajú z iných už vykonaných dôkazov. Navyše p. J. na výsluchu v tomto súdnom konaní poprel, že by mal o nakladaní s vozidlom nejakú vedomosť, teda ak by p. S. tvrdil opak, aj po jeho výpovedi by stále existovali dve protichodné tvrdenia, na overenie ktorých nemal súd navrhnuté ďalšie dôkazné prostriedky, teda stále by bol v rovnakej situácii ako aj bez výsluchu p. S. (po prečítaní jeho výpovede z vyšetrovacieho spisu).

36. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný.

37. Podľa § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

38. Podľa § 33 ods. 2 OZ ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschváli prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa

konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním.

39. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

40. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

41. Podľa § 151s ods. 1 OZ, kto je povinný vydať hnuiteľnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňať.

42. Podľa bodu 8.2 Zmluvy o úvere - AutoÚver, veriteľ po riadnom ukončení ÚZ Klientom, ak Klient uhradil všetky záväzky z ÚZ, sa zaväzuje previesť vlastnícke právo k predmetu financovania na Klienta. Do momentu riadneho ukončenia úverovej je PF vo vlastníctve Veriteľa.

43. Podľa bodu 8.5 Zmluvy o úvere - AutoÚver, vzťahy touto zmluvou a splátkovým kalendárom ku nej neupravené, spravujú sa VZP úveru, zákonom č. 129/2010 zákon o spotrebiteľských úveroch a zákonom č. 40/1964 Občiansky zákonník v platnom znení.

44. Podľa čl. IV druhý odsek Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, dlžník sa výslovne zaväzuje po celú dobu trvania tejto zmluvy predmet financovania nepreviesť do vlastníctva tretej osoby, nezriaďiť v prospech tretej osoby záložné právo, predkupné právo, ako ani bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa premet financovania neprenechať do užívania tretej osobe akoukoľvek formou.

45. Podľa čl. V bod 2 Všeobecných zmluvných podmienok, klient nesie úplnú riziko poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia a predčasného opotrebenia PF, a to bez ohľadu na svoje zavinenie. Rozdiel medzi poistným plnením a skutočnou výškou škody alebo skutočnými nákladmi na opravu hradí vždy Klient.

46. Hlavnou námietkou žalobcu bola skutočnosť, že si u žalovaného neobjednával žiadnu opravu motorového vozidla, teda nie je ani povinný niečo mu zaplatiť a žalovaný potom nie je oprávnený zadržiavať vozidlo. Naopak hlavným argumentom žalovaného bolo prijatie vozidla na opravu v dobrej viere.

47. Pre vyriešenie sporu je vhodné a potrebné ujasniť si právne vzťahy medzi osobami, ktoré sa zúčastnili pri nakladaní s motorovým vozidlom. Právny predchodca žalobcu uzavrel úverovú zmluvu a zmluvu o zabezpečovacom prevode práva s p. U.. Ich práva a povinnosti boli upravené týmito zmluvami a Všeobecnými zmluvnými podmienkami. P. U. mal s W.om S.m ústnu dohodu, podľa ktorej motorové vozidlo oficiálne kúpil a mal splácať p. U., ale v skutočnosti ho mal financovať W. S., na ktorého malo byť potom vozidlo prepísané. Medzi týmito osobami teda išlo o nepomenovanú zmluvu s obsahom práv a povinností, ktoré si dohodli. W. S. ako štatutárny zástupca spoločnosti BECA FIT CARS, s.r.o. mal zmluvný vzťah so spol. UNILEASING s.r.o., ktorá bola personálne prepojená s právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy o obchodnom zastúpení, v ktorej mali vymedzené svoje práva a povinnosti. Tieto bližšie popísané v uvedenej zmluve, ktorá je súčasťou vyžiadaného vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia PZ v Starej Ľubovni. P. U. s p. Q.m mali zmluvný vzťah na základe splnomocnenia, ktorým ho splnomocnil na užívanie motorového vozidla. K. J. zabezpečil odťah vozidla pre p. Q. prostredníctvom A.a C., s ktorým bol p. J. spoločníkom v jednej právnickej osobe. P. Q., ktorému sa vozidlo pokazilo, minimálne konkludentne súhlasil s opravou motorového vozidla u žalovaného, čo má za následok uzavretie zmluvy o dielo (zmluva o oprave veci) medzi týmito osobami.

48. Zádržné právo je jedným z vecných práva k cudzej veci, ktorá zabezpečuje splatnú peňažnú pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi tým, že veriteľ vec nevydá dlžníkovi do úhrady dlhu. Vychádzajúc z citovaného § 151s ods. 1 OZ je možné vyvodiť, že podmienkami pre oprávnené zadržanie veci je peňažná pohľadávka veriteľa, ktorá je už splatná. Splatná pohľadávka zároveň predpokladá určitý právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom. Zároveň predpokladom vzniku zádržného práva je, aby nešlo o zadržiavanie veci svojvoľne alebo ľstivo odňatej.

49. Vykonaným dokazovaním nemal súd preukázané, že by medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným existovala dohoda o oprave motorového vozidla, ako ani o jeho odťahu z Čertovice do Starej Ľubovne. Vyriešenie tejto otázky bolo pritom podstatné pre rozhodnutie tohto sporu. Ak medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neexistoval právny vzťah, nemohla bez neho vzniknúť ani splatná pohľadávka, pre zabezpečenie ktorej by žalovanému vzniklo právo zadržiavať hnutelnú vec. Aj keď žalovaný sa bránil dobromyseľnosťou pri začatí opravy vozidla a tým, že osoba, ktorá si objednala opravu, bola na to oprávnená, je potrebné uviesť že každý v zásade koná sám za seba a za svoje právne úkony nesie zodpovednosť. Konkrétne v tomto prípade je potrebné uviesť, že ak by aj p. Q. bol oprávnený dať motorové vozidlo do opravy (vozidlo užíval na základe splnomocnenia vydaného v rozpore s čl. IV. druhý odsek zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, teda nebol oprávneným užívateľom; skutočnosť, že mal záujem o prevod práv a povinností zo zmluvy o úvere vo vzťahu k motorovému vozidlu nepostačuje na záver, že bol oprávneným užívateľom, ak k prevodu práv a povinností do prevzatia vozidla reálne nedošlo), potom by právny vzťah vznikol medzi p. Q.m a žalovaným a žalovanému za opravu mala zaplatiť osoba, ktorú si opravu objednala. Uvedené platí o to viac, ak p. Q. nebol oprávneným užívateľom. V takom prípade nemožno p. Q. považovať za osobu oprávnenú konať aj v mene žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Ďalšie vznikajúce nároky si tá ktorá osoba mala uplatňovať voči osobe, s ktorou bola v zmluvnou vzťahu podľa obsahu práv a povinností, ktoré si dohodli, resp. ktoré vyplývajú z právnych predpisov. Navyše nie je možné prehliadať ani čl. V bod 2 VZP, teda ak by aj p. Q. bol oprávneným užívateľom sporného motorového vozidla (čo podľa názoru súdu nebol vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti), riziko poškodenia vozidla by znášal sám, teda sám by znášal aj náklady na prípadné opravy. Nároky zo zmluvného vzťahu medzi p. Q.m a žalovaným spočívajúce v zaplatení opravy nie je možné prenášať na vlastníka motorového vozidla.

50. K námietke žalovaného vznesenej v odvolaní, že čl. V bod 2 VZP je neprijateľnou podmienkou, je potrebné uviesť, že (i) v danom prípade nejde o spotrebiteľský spor, (ii) bez ohľadu na (ne)prijateľnosť tejto podmienky nič to nemení na právnom vzťahu medzi p. Q.m a žalovaným ako to bolo popísané vyššie, ani na rozpore vydaného splnomocnenia so zmluvou o zabezpečovacom prevode práva a (iii) súd uvedenú podmienku nepovažuje za neprijateľnú (čo je však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bezpredmetné pre rozhodnutie v tomto spore), keďže ak dlžník užíva motorové vozidlo a nakladá s ním, že logické, že znáša riziko spojené s jeho poškodením a prípadnou škodou a v tomto smere nejde o značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

51. Takisto vo vzťahu k zádržnému právu je potrebné poukázať aj na názor vyslovený v komentári k Občianskemu zákonníku (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol., Občiansky zákonník. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 1314 s.), podľa ktorého pokiaľ by sa pohľadávka stala splatnou až v momente, keď je veriteľ v omeškaní s vydaním veci, nie je veriteľ oprávnený vec zadržať a nevydať ju. Žalovaný odmietol motorové vozidlo vydať už 23.9.2015, pričom o týždeň na to dňa 30.9.2015 vyčíslil náklady na opravu a odťah. Z výpovede konateľa žalovaného v tomto konaní, ako aj z jeho výpovede v konaní vedenom na základe trestného oznámenia p. J.a vyplýva, že oprava bola dokončená až v januári 2016. Tejto skutočnosti nasvedčuje aj faktúra vystavená žalovaným zo dňa 28.1.2016, ktorá bola splatná 4.2.2016, ktorou žalovaný vyúčtoval právnemu predchodcovi žalobcu náklady za odťah vozidla a jeho opravu (mimochodom náklady na odťah sporného vozidla sú takmer o 100 eur nižšie, ako si žalovaný uplatňoval v e-maile zo dňa 30.9.2015), ako aj faktúra spoločnosti FOREVER, s.r.o. č. 20160009 zo dňa 25.1.2016 (vo vyšetrovacom spise na čl. 62). Koncom septembra teda žalovaný ešte nemohol vedieť konečnú cenu opravy. Ak by aj existoval nejaký právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (čo súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemal preukázané), žalovaný voči právnemu predchodcovi žalobcu nemal do januára 2016 splatnú pohľadávku, pričom právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného prostredníctvom jeho konateľa na vydanie vozidla už 23.9.2015 a následne aj listom zo dňa 16.11.2015, pričom sa vydania vozidla domáhal aj dňa 11.11.2015. Aj za predpokladu nejakého vzťahu medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu (do úvahy by mohol pripadať jedine mimozmluvný vzťah, napr. z dôvodu bezdôvodného obohatenia), by teda v zmysle uvedeného názoru odbornej verejnosti nemal žalovaný oprávnenie vozidlo zadržať, keďže o výške konečných nákladov na opravu, a teda aj o prípadnom bezdôvodnom obohatení, mal žalovaný vedomosť až po skončení opravy a až vtedy sa stala pohľadávka splatnou (uvedené namietal žalovaný aj v odvolaní, avšak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd túto námietku považuje za bezpredmetnú, pričom bezdôvodné obohatenie by podľa názoru súdu bolo možné požadovať iba vo výške rozdielu medzi cenou vozidla pred a po oprave, maximálne však vo výške faktúry vystavenej žalovaným právnemu predchodcovi žalobcu).

52. K otázke dobromyseľnosti žalovaného a s tým súvisiacej otázke, či právny predchodca žalobca, resp. ním splnomocnená osoba dala súhlas na opravu vozidla súd poznamenáva, že zo zmluvy o obchodnom zastúpení medzi spol. UNILEASING, s.r.o. ako zastúpeným a BETA FIT CARS, s.r.o. ako obchodným zástupcom vyplýva, aké oprávnenia mala spol. BETA FIT CARS, s.r.o. Tieto sa týkali ponúkaniu a propagovania finančných produktov zastúpeného, uzatvárania zmlúv o sprostredkovaní na vyhľadávanie záujemcov o finančné produkty zastúpeného, uzatvárania obchodov a pod., avšak zo zmluvy nevyplývalo oprávnenie obchodného zástupcu dať súhlas na opravu motorového vozidla. Je to pritom aj logické, keďže otázka prípadného súhlasu s opravou motorového vozidla sa vymyká rámcu úpravy zmluvy o obchodnom zastúpení a jej predmetom sú iné otázky. P. S. pritom pri svojom výsluchu ani netvrdil, že dal súhlas na opravu sporného motorového vozidla, naopak sa vyjadril, že s opravou nemal nič, podobne netvrdil, že by p. J. dal súhlas s touto opravou, ibaže vedel o jeho pláne zohnať osobu, ktorá by buď pokračovala v leasingu alebo by vozidlo kúpila. Ak by pritom p. S. aj súhlas dal, išlo by o prekročenie jeho plnomocnenia konať za právneho predchodcu žalobcu, z ktorého by bol v zmysle § 33 ods. 2 OZ viazaný sám. Ani prípadná vedomosť p. J. a o snahe p. S. zabezpečiť osobu, ktorá by v leasingu pokračovala, by nič nezmenila na tom, že súd zo žiadneho vykonaného dôkazu (ani z vyjadrenia p. S., či p. Q.) nemal preukázané, že by p. J. mal dať súhlas na opravu vozidla krátko potom, ako sa pokazilo. Tvrdenia žalovaného o prevzatí vozidla od oprávnenej osoby sú teda nepreukázané, pričom je dobrú vieru oslabuje aj skutočnosť, že napriek tomu, že z technického preukazu vyplývalo, kto je vlastníkom a kto držiteľom vozidla, prevzal vozidlo na opravu od ďalšej osoby (p. Q. sprostredkované cez ďalšiu osobu, p. J.) bez toho, aby si jednoznačne ujasnil, kto opravuje uhradí.

53. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal (v čl. I. označenom ako „K skutkovým a právnym záverom súdu“), že nebolo preukázané, že by súhlas v mene leasingovej spoločnosti nebol takým človekom daný (z kontextu vyššie uvedeného čl. I. prvého odseku odvolania je možné vyvodiť, že žalovaný mal na mysli súhlas od p. S. s užívaním motorového vozidla záujemcom o prevod práv a povinností zo zmluvy o úvere) je potrebné uviesť, že na užívanie vozidla treťou osobou bol potrebný písomný súhlas právneho predchodcu žalobcu v zmysle čl. IV druhý odsek zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva, ktorý súd nemal preukázaný a ak by ho aj dal p. S. ústne, p. U. nemohol byť v dobrej viere, že takýto súhlas má, keďže uzatváral zmluvu o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva, teda si musel byť vedomý povinnosti mať písomný súhlas pre tento prípad. K námietke žalovaného v odvolaní, že v konaní nebolo podľa jeho názoru vyvrátený možný súhlas p. S. na opravu vozidla, a to v súvislosti s možným prekročením oprávnení p. S., súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti uvedené v tomto bode, predovšetkým na to, že aj keby p. S. dal súhlas na opravu prekročiac svoje oprávnenia (čo z výpovede p. S. nevyplýva), zodpovedal by za toto prekročenie sám.

54. Ohľadne pokynu na pokračovanie alebo nepokračovanie v oprave je potrebné dodať, že p. C. spôsobom formulácie e-mailu z 30.9.2015 do určitej miery zavádzal právneho predchodcu žalobcu, keď v ňom uviedol celkovú sumu za opravu, teda z tejto formulácie sa mohlo zdať, že oprava je už dokončená a už nie je potrebné riešiť otázku pokračovania v oprave. Právny predchodca žalobcu zrejme aj z tohto dôvodu už po obdržaní e-mailu od žalovaného neriešil pokyn, či pokračovať alebo nepokračovať v oprave motorového vozidla. Ak by pritom p. C. vydal kľúče od auta už dňa 23.9.2015, v oprave by žalovaný nemohol pokračovať.

55. K námietke žalovaného, že žalobca, resp. jeho právny predchodca postupuje v rozpore s dobrými mravmi súd poznamenáva, že vlastníkom má právo domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neoprávnené zadržáva. Ide o výkon práva upraveného v citovaných ustanoveniach OZ. Ak si vlastníkom veci neobjednal žiadnu službu a nevznikol mu voči inej osobe záväzok za túto zaplatiť, teda za situácie, ako bola aj v danom prípade, postup žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu súd nepovažoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi. K celej situácii pritom prispel značnou mierou aj samotný žalovaný, resp. jeho konateľ, keď si neujasnil, kto objednanú opravu a odťah vozidla bude financovať, ani nekontaktoval vlastníka motorového vozidla, o ktorom mal vedomosť z technického preukazu a následne požadoval zaplataenie za poskytnuté služby od vlastníka vozidla. Skôr konanie žalovaného by mohlo byť posúdené minimálne ako ľahkovážne, keď začal opravu bez jednoznačnej dohody o tom, kto ju uhradí. Aj s prihliadnutím na tieto skutočnosti súd postup žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, nepovažuje za rozporný s dobrými mravmi.

56. Vo vzťahu k ďalším námietkam vznesených žalovaným v odvolaní, na ktoré ešte nebola daná odpoveď v doterajšom odôvodnení rozsudku a ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci (keďže len tieto je potrebné dať odpoveď v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR, ako všeobecných súdov), súd udáva, že tieto považuje z nižšie uvedených dôvodov za irelevantné.

57. Tvrdenie, že medzi stranami sporu vznikol vzťah zo zmluvy o dielo súd vykonaným dokazovaním nemal preukázané, ako to vyplýva z doterajšieho odôvodnenia. Naopak súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu si žiadnu opravu u žalovaného neobjednal. Ak si ju objednala osoba užívajúca motorové vozidlo v rozpore so ustanoveniami zmluvy s pôvodným užívateľom motorového vozidla, nemôže byť táto skutočnosť považovaná za objednanie si opravy žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom.

58. Tvrdenia ohľadne doby splatnosti pohľadávky žalovaného voči žalobcovi (čl. 203 a 204) si do určitej miery odporujú. Žalovaný v odvolaní totiž najprv splatnosť jeho pohľadávky odvodzuje odo dňa prevzatia vozidla v zmysle všeobecných podmienok žalovaného, pretože aj keď sa neskôr vystavuje faktúra, ale prvotne sa realizuje priama platba v hotovosti, teda prevzatím vozidla sa stala pohľadávka splatná. Následne tvrdí, že pohľadávka sa stala splatnou dňa 30.9.2015, kedy žalovaný zaslal email s cenou opravy a odťahu vozidla. Podľa žalovaného neexistuje žiaden rozpor medzi vykonaním opravy a jej vyčíslením, pretože už dňa 30.9.2015 bolo známe, koľko bude oprava stáť, keďže boli zrejmé ceny tak práce, ako i náhradných dielov. Nebol preto problém určiť k tomuto dňu cenu opravy. Následne ešte k splatnosti poukázal na úpravu Občianskeho a Obchodného zákonníka ohľadne splatnosti so zdôraznením, že v zmysle § 340 Obchodného zákonníka je pohľadávka splatná ihneď po uzavretí zmluvy, ak čas plnenia nie je určený.

59. K tejto námietke je potrebné uviesť, že skutočnú cenu opravy vozidla je možné určiť až po reálnej oprave vozidla. Pri opravách totiž bežne „vyskočí“ aj iný problém, ktorý je potrebné riešiť. Ako už bolo uvedené a zistené súdom na základe vykonaného dokazovania, oprava vozidla bola ukončená až v januári 2016 (čo uviedol samotný žalovaný). Vedieť presnú cenu opravy 4 mesiace pred jej ukončením je nereálne (už len cena samotného odťahu v e-maile žalovaného zo dňa 30.9.2015 oproti faktúre č. 16002 je značný, t.j. 240,20 eur oproti 146,40 eur, a to je položka, ktorá už mala byť jasná). Odhad opravy pred jej dokončením nespôsobuje, že pohľadávka zhotoviteľa sa stala splatnou. Ak sa za službu vystavuje faktúra, jednou z jej náležitostí je aj splatnosť pohľadávky. Táto vo faktúre žalovaného č. 16002 vo vzťahu k právnemu predchodcovi žalobcu bola uvedená dňa 4.2.2016, čo je logické vzhľadom na čas ukončenie opravy a vystavenia faktúry. Až najskôr týmto dňom teda mohla žalovanému vzniknúť nejaká pohľadávka voči žalobcovi. Pokiaľ ide o argumentáciu §-om 340 Obchodného zákonníka, predpokladom uplatnenia tohto ustanovenia je uzavretie zmluvy medzi stranami, čo súd medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným nemal preukázané. K tomuto je ešte potrebné uviesť, že žalovaný si evidentne vyberá ustanovenie toho zákonníka, ktoré sa mu viac hodí (ako je to v súvislosti s celým komplexom námietok ohľadne splatnosti jeho pohľadávky). Takisto je potrebné uviesť, že žalovaný v odvolaní síce tvrdil aj to, že splatnosť pohľadávky nastala aj hneď pri prevzatí vozidla, je však zaujímavé, že od osoby preberajúcej vozidlo žiadne peniaze nepýtal, teda sám „porušil“ svoje podmienky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného námietky žalovaného ohľadne splatnosti jeho pohľadávky považuje súd za účelové tvrdenia a v čase požiadavky na vydanie vozidla (či už 23.9.2015 alebo 11.11.2015; súd však vychádzal z toho, že žalovaný bol vyzvaný na vrátenie vozidla už dňa 23.9.2015) právny predchodca nemohol byť v omeškaní s úhradou nejakej splatnej pohľadávky voči žalovanému. K námietke žalovaného, že mu

60. Podobne tvrdenia žalovaného v odvolaní, že nebolo preukázané, že p. J. žiadal dňa 23.9.2015 vozidlo vydať a mal len požiadať žalovaného o nevydanie vozidla nikomu inému, je v rozpore s výpoveďou priamo tohto svedka na pojednávaní dňa 12.9.2018, kedy jednoznačne uviedol, že bol vyslaný na odobratie vozidla a toto aj p. C. povedal, na čo mu vozidlo odmietol vydať, ako mu na jeho žiadosť nevydal ani kľúče od vozidla a technický preukaz.

61. K námietke žalovaného, že leasingová zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a p. U. je zmluvou spotrebiteľskou (zrejme mal žalovaný na mysli zmluvu o úvere s spojením so zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, keďže v danom prípade žiadna leasingová zmluva uzavretá nebola), kde neboli splnené podmienky na vyhlásenie úveru za predčasne splatný súd uvádza, že aj keď skutočne neboli preukázané podmienky na predčasné zosplatnenie úveru dohodnutého medzi

právnym predchodcom žalobcu a p. U., v zmysle čl. VII bod 8 VOP bol právny predchodca žalobcu oprávnený predmet financovania (v danom prípade motorové vozidlo) odobrať aj v prípade omeškania s úhradou splátky alebo v prípade užívania predmetu financovania v rozpore so zmluvou o úvere. Podľa čl. IV druhý odsek zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorá zabezpečovala záväzok zo zmluvy o úvere, sa dlžník zaviazal neprenechať bez písomného súhlasu veriteľa predmet financovania do užívania tretej osobe, čiže minimálne toto ustanovenie bolo porušené. Aj bez preukázania platného zosplatnenia úveru teda právny predchodca žalobcu bol oprávnený motorové vozidlo odobrať.

62. K námietke opomenutých dôkazov súd len poznamenáva (keďže posúdenie tejto otázky prislúcha najmä odvolaciemu súdu), že súd vykonával dokazovanie dôkazmi navrhnutými oboma stranami, pričom je právom súdu vyhodnotiť, ktoré dôkazy vykoná, pričom dôvody, pre ktoré nevyhoveli niektorým návrhom na vykonanie dôkazov, sú uvedené vyššie.

63. K námietke žalovaného, že súd neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré nesporné, aké dôkazy vykoná a predbežné právne posúdenie prípadu súd uvádza, že všetky tieto skutočnosti boli stranám sporu a ich zástupcom uvedené na predbežnom prejednaní sporu dňa 6.6.2018, na ktorom sa zúčastnili všetky strany sporu aj JUDr. Jenča. Pri výzvach súdu na vyjadrenie sa k vyjadreniu protistrany bola vždy uvádzaná aj lehota na vyjadrenie a označenie dôkazov, teda aj námietka žalovaného v odvolaní, že súd neurčil lehotu na označenie dôkazov, zrejme vychádza len z nepozornosti bývalého právneho zástupcu žalovaného a kopírovania určitých dôvodov odvolania z iného konania.

64. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému vydať motorové vozidlo žalobcovi. Vzhľadom na skutočnosť, že otázka, či oprava bola alebo nebola potrebná, nie je podstatná pre rozhodnutie súdu, súd sa ňou bližšie nezaoberal, aj keď najmä z výpovedí svedkov K.a J.a v súdnom konaní a Vratislava I. vo vyžadanom vyšetrovacom spise a faktúr spoločnosti FOREVER, s.r.o. žalovanému a následne žalovaného právneho predchodcovi žalobcu sa javí, že táto oprava skutočne vykonaná bola.

65. O nároku na náhradu trov konania žalobcu súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.